

ivana mixová

Strana 1 / Side 1

1. Wolfgang Amadeus Mozart: FIGAROVA SVATBA / LE NOZZE DI FIGARO

Árie Cherubina z I. jednání / *Cherubino's aria from Act 1*
Text / *The libretto*: Lorenzo da Ponte
Překlad / *Czech translation*: Jelena Holečková-Dolanská

3:10

2. Alexandr Porfirjevič Borodin: KNÍŽE IGOR / PRINCE IGOR

Kavatina Končakovny z II. jednání / *Konchakovna's cavatina from Act 2*
Text / *The libretto*: autor / *the composer*
Překlad / *Czech translation*: Jelena Holečková-Dolanská

5:42

3. Petr Iljič Čajkovskij: EVŽEN ONĚGIN / EUGENE ONEGIN

Árie Olgy z I. jednání / *Olga's aria from Act 1*
Text: autor podle Puškinovy básně
The libretto: the composer, to the poem by Pushkin
Překlad / *Czech translation*: Antonín Balatka

2:15

4. Giuseppe Verdi: DON CARLOS

Árie Eboli z III. jednání / *Eboli's aria from Act 3*
Text / *The libretto*: Joseph Méry, Camille du Locle
Překlad / *Czech translation*: Karel Jernek

5:26

5. Camile Saint-Saëns: SAMSON A DALILA / SAMSON AND DELILAH

Árie Dalily z II. jednání / *Delilah's aria from Act 1*
Text / *The libretto*: Ferdinand Lemaire
Překlad / *Czech translation*: Antonín Balatka

6:47

Strana 2 / Side 2

Georges Bizet: CARMEN

Text / *The libretto*: Henri Meilhac, Ludovic Halévy
Překlad / *Czech translation*: Eliška Krásnohorská, Rudolf Vonásek

1. Habanera Carmen z I. jednání / *Carmen's habanera, Act 1*
2. Séquedille z I. jednání / *Séquedille, Act 1*
3. Karetní scéna z II. jednání / *Card-playing scene, Act 2*
4. Závěr IV. jednání / *Finale of Act 4*

4:12
4:20
3:30
9:48

Zpívá zasloužilá umělkyně **IVANA MIXOVÁ** (1—5/1; 1—4/2)
Ženský sbor Čs. rozhlasu (2/1), Pěvecký sbor Čs. rozhlasu (3/1; 1,4/2)
Sylvie Kodetová a Eva Hlobilová (3,4/2), Vladimír Krejčík (2,4/2)

Pražský rozhlasový orchestr — řídí Josef Hrnčíř (1,2/1), Václav Jiráček (3/1), František Dyk (4,5/1)

Symfonický orchestr Čs. rozhlasu řídí Alois Klíma (1—4/2)

Vocal parts:

Ivana Mixová (1—5/1; 1—4/2), *Prague Radio Femal Chorus* (2/1), *Prague Radio Chorus* (3/1; 4/2), *Sylvie Kodetová and Eva Hlobilová* (3,4/2), *Vladimír Krejčík* (2,4/2)

Prague Radio Orchestra — under *Josef Hrnčíř* (1,2/1), *Václav Jiráček* (3/1), *František Dyk* (4,5/1)

Prague Radio Symphony Orchestra — under *Alois Klíma* (1—4/2)

„Bývá něco divného a tklivého na slávě hercově“, píše Karel Čapek a poukazuje tak na trpký úděl výkonného umění provázeného osudem rychlého zapomenutí. Běh času, v němž působí mnoho skutečností i jevů průměrných zahazuje postupně vše, co přesahuje hladinu prostřednosti. Vzrušení, která prožíváme z výjimečných zážitků jsou nahrazována dojmy novými. Je v tom ovšem zároveň i ojedinělost a velikost světa hodnot. Naše století po někud zmírnilo nostalgickou skleslost, jež zákonitě přepadává interprety přemýšlející o smyslu i ceně svého života a vynaloženého úsilí. Jako svého druhu útěchu jim darovalo gramofonovou desku, médium, jež pro tvůrčí jedince znamená „... úplnou a naprostou nesmrtelnost“, jak poznamenal Claude Debussy. Ze 75 rolí, jež vytvořila zasloužilá umělkyně *Ivana Mixová* na našich a evropských operních scénách přináší její gramofonový portrét šest titulů v rozpětí od Mozartova Cherubína až po Bizetovu *Carmen*.

Prvním místem takřka třicetileté operní dráhy pěvkyně byla Olomouc (1950—1953), poté působila v Ostravě (1953—1956) a roku 1956 se stala sólistkou opery Národního divadla v Praze, kde vytvořila bezpočet postav české i světové operní tvorby. Za všechny připomeňme: Závaš, Radmila, Ježibaba, Varvara, Kabanicha, Cherubín, Dorabella, Oktavián, Klytaimnestra, Herodias, Amneris, Eboli, spolu s účastí při inscenacích operních novinek. Celé své vlastní já, *mon soi* vložila ovšem Ivana Mixová do Bizetovy *Carmen*, s níž se uplatnila v Olomouci, Ostravě (2 inscenace), ve Státní opeře Berlín, v Hannoveru, Frankfurtu, Norimberku, Mnichově a v mnoha socialistických zemích. Právě sem, do tohoto jediného bodu směřovalo její snažení a nadání. Bizet jakoby chtěl svým jedinečným hudebním dramatem vzkřiknout „hle, člověk“ a představil jej „jaký je“, vtažený do konfliktů a zmocňující se jich. To — podle skladatelova vyznání — sřetení „... zlata, špíny, žluče a krve...“ učinilo středem dění pod žhnoucím sluncem Andalusie *enfent terrible*, jež uvedlo v době premiéry díla tzv. lepší společnost do stavu pohoršení a rozpaků. Lidská vášeň, láska, bolest a neřest nevyzněly nikdy v té ústřední kreaci Ivany Mixové jako sebezpytující alchymie dnešního člověka. Byl to naivní a vulkanický výbuch lidového dívčího typu bez jakýchkoli rysů mravní otrlosti. *Carmen* Ivany Mixové byla vždy ohněm, který rozdmýchával žár životně smyslovou opravdovostí, svůdností i barevností, již umělkyně vdechovala postavě, nesoucí v sobě znak nutnosti a osudového určení.

Jejich vykopením mohla být jen horká vlastní krev. *Carmen* Ivany Mixové byla celým člověkem, živlem, jednajícím s mimořádnou vybaveností sil vnitřní energie a končícím tragicky. Byla ženou v pravém smyslu toho slova, s rozlehlou klávesnicí citů, tužeb a pudů, za něž zaplatila draho, jak poučuje staré úsloví: „Kdo mnoho objímá, málo svírá“. Duch přirozeného instinktu, dynamismus i šarm, jimiž vyjadřovala nejprudší bouře ženské bytosti — to byla ona první vrstva, první realita představitelského projevu i sdělení Ivany Mixové. Tím vším — krásou zjevu, jevištním půvabem, temperamentem a barvou hlasu — ji vybavila příroda. Víra ve společenskou poslání umělce a zanícená práce ještě umocnily tyto předpoklady.

Ivana Mixová zůstane natrvalo pojmem novodobých dějin Národního divadla v Praze a české hudební kultury.

In the course of the almost thirty years of her career, Ivana Mixová, Artist of Merit, has played almost 75 roles on Czech and international stages. First engaged at Olomouc (1950—1953), she went to Ostrava (1953—1956), before becoming (in 1956) a soloist of Prague's National Theatre, where she has appeared in dozens of roles. She has been most successful as Bizet's Carmen; has sung the role at Olomouc, Ostrava (two different stagings), in Prague (three stagings), in the Berlin Staatsoper, at Hanover, Frankfurt, Nuremberg and Munich, and in many socialist countries. Her Carmen was a savagely ingenuous and volcanic eruption of a common-folk girl, devoid of any features of moral callousness. Her beauty, stage flair, temperament and voice timbre have been multiplied by her belief in the artist's social role and by her committed work. Ivana Mixová will long remain a milestone in the Czech opera art.

Převzaté snímky Čs. rozhlasu Praha — Original recordings by Czechoslovak Radio Prague

Vybral a sestavil Jiří Štílec

Cover © Jiří Blažek 1978

Photo © Karel Hájek 1978

Sleevenote © Jiří Štílec 1978

PANTON, Praha, ul. J. Čermáka 14, tel. 224 11 00, 224 11 01